

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsete versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1466/97,

7. juuli 1997,

eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta

(EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1055/2005, 27. juuni 2005	L 174	1	7.7.2005
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1175/2011, 16. november 2011	L 306	12	23.11.2011

▼ **B****NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1466/97,****7. juuli 1997,****eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja
kooskõlastamise tõhustamise kohta**

1. JAGU

EESMARK JA MÕISTED▼ **M2***Artikkel 1*

Käesoleva määrusega sätestatakse eeskirjad, mis reguleerivad stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu, esitamist, kontrollimist ja jälgimist osana nõukogu ja komisjoni teostatavast mitmepoolsest järelevalvest, et varajases etapis vältida ülemäärase valitsemissektori eelarvepuudujäägi tekkimist ning edendada järelevalvet majanduspoliitika üle ja majanduspoliitika kooskõlastamist, toetades seega liidu majanduskasvu ning tööhoive eesmärkide saavutamist.

Artikkel 2

Käesoleva määruse kohaldamisel on:

- a) „osalevad liikmesriigid” – liikmesriigid, mille rahühik on euro;
- b) „mitteosalevad liikmesriigid” – liikmesriigid, mille rahühik ei ole euro.

1-A JAGU

MAJANDUSPOLIITIKA	KOOSKÕLASTAMISE	EUROOPA
	POOLAASTA	

Artikkel 2-a

1. Liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandusliku suutlikkuse püsiva vastastikuse lähenemise tagamiseks teostab nõukogu mitmepoolset järelevalvet majanduspoliitika kooskõlastamise Euroopa poolaasta lahutamatu osana vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud eesmärkidele ja nõuetele.

2. Euroopa poolaasta hõlmab:

- a) liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste (majanduspoliitika üldsuunistes) sõnastamist ja rakendamise järelevalvet vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 2;
- b) selliste tööhoivesuuniste sõnastamist ning rakendamise järelevalvet, mida liikmesriigid võtavad arvesse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 148 lõikele 2 (tööhoivesuunistes);
- c) käesoleva määruse alusel liikmesriikide stabiilsus- või lähenemisprogrammide esitamist ja hindamist;

▼ M2

- d) liikmesriikide selliste riiklike reformikavade esitamist ja hindamist, mis toetavad ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiat ning on koostatud vastavalt punktides a ja b osutatud suunistele ning vastavalt komisjoni ja Euroopa Ülemkogu poolt liikmesriikidele igaaastase järelevalvetsükli alguses esitatud üldsuunistele;
- e) järelevalvet makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamiseks ja korrigeerimiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. november 2011 määrusele (EL) nr 1176/2011 (makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta) ⁽¹⁾.

3. Õigeaegsete ja ühtsete poliitiliste nõuannete andmiseks makromajandusliku eelarvepoliitika ja makromajandusliku struktuuripoliitika alaste kavatsuste kohta väljastab nõukogu Euroopa poolaasta jooksul reeglina pärast nimetatud programmide hindamist komisjoni soovitude alusel liikmesriikidele suunised, kasutades selleks täielikult õiguslikke vahendeid, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklites 121 ja 148, käesolevas määruses ja määruses (EL) nr 1176/2011.

Liikmesriigid võtavad oma majandus-, tööhõive- ja eelarvepoliitika väljatöötamisel neile esitatud suuniseid nõuetekohaselt arvesse enne seda, kui nad langetavad tähtsaid otsuseid oma järgnevate aastate eelarvete kohta. Komisjon jälgib selles valdkonnas tehtavaid edusamme.

Liikmesriigi suutmatus järgida talle esitatud suuniseid võib tuua kaasa:

- a) täiendavate soovitude andmise konkreetsete meetmete võtmiseks;
- b) hoiatuse tegemise komisjoni poolt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel;
- c) käesoleval määrusel, määrusel (EÜ) nr 1497/97 või määrusel (EL) nr 1176/2011 põhinevad meetmed.

Meetmete rakendamise suhtes kohaldatakse komisjonipoolset tugevdatud järelevalvet ja see võib hõlmata käesoleva määruse artiklis -11 sätestatud kontrollkäike järelevalve eesmärgil.

4. Euroopa Parlament kaasatakse nõuetekohaselt Euroopa poolaasta raames toimuvasse, et suurendada tehtavate otsuste läbipaistvust, vastutust otsuste tegemise ja nende täitmise eest, eelkõige käesoleva määruse artikli 2-ab alusel toimuva majandusdialoogi abil. Euroopa poolaasta raames konsulteeritakse vajaduse korral majandus- ja rahanduskomiteega, majanduspoliitika komiteega, tööhõivekomiteega ning sotsiaalkaitsekomiteega. Asjaomased sidusrühmad, eelkõige sotsiaalpartnerid kaasatakse vajadust mööda Euroopa poolaasta raames vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele ja liikmesriigi õigus- ja poliitilisele korrale, et lahendada põhilisi poliitilisi küsimusi.

⁽¹⁾ ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.

▼ **M2**

Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 121 esitavad nõukogu eesistuja ja komisjon ning vajaduse korral eurorühma esimees igal aastal Euroopa Parlamendile ja Euroopa Ülemkogule aruande mitmepoolse järelevalve tulemuste kohta. Kõnealused aruanded peaksid olema käesoleva määruse artiklis 2-ab viidatud majandusdialoogi osa.

1-Aa JAGU

MAJANDUSDIALOOG*Artikkel 2-ab*

1. Selleks et tõhustada dialoogi liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel, ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistuja või eurorühma esimehe esinema parlamendikomisjoni ees, et arutada järgmist:

- a) nõukogu poolt parlamendikomisjonile esitatud teave ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 2 kohaste majanduspoliitika üldsuuniste kohta;
- b) iga-aastase järelevalvetsükli alguses komisjoni poolt liikmesriikidele esitatud üldsuunised;
- c) Euroopa Ülemkogu järeldused majanduspoliitika põhijoonte kohta Euroopa poolaasta raames;
- d) käesoleva määruse kohaselt teostatava mitmepoolse järelevalve tulemused;
- e) Euroopa Ülemkogu järeldused mitmepoolse järelevalve põhijoonte ja tulemuste kohta;
- f) mitmepoolse järelevalve teostamise läbivaatamine Euroopa poolaasta lõpus;
- g) nõukogu soovitused, mis on antud liikmesriikidele vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4 märkimisväärse kõrvalekalde korral ja nõukogu poolt Euroopa Ülemkogule esitatud aruanne, nagu on määratletud käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 2.

2. Nõukogult oodatakse reeglina komisjoni soovitude ja ettepanekute järgimist või oma seisukoha avalikku selgitamist.

3. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda liikmesriigile, kellele artikli 6 lõike 2 või artikli 10 lõike 2 kohane nõukogu soovitus on suunatud, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.

▼ **M2**

4. Nõukogu ja komisjon teavitavad Euroopa Parlamenti korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamisest.

▼ **M1**

1 A. JAGU

EELARVE KESKPIKA PERIOODI EESMÄRGID▼ **M2***Artikkel 2a*

Igal liikmesriigil on oma eelarveseisundi osas eraldi keskpika perioodi eesmärk. Kõnealused liikmesriigispetsiifilised keskpika perioodi eelarveeesmärgid võivad erineda tasakaalulähedase või ülejäägilise eelarveseisundi nõudest, andes samal ajal kindlusvaru valitsemissektori eelarvepuudujäägi kontrollväärtuse (3 % SKPst) suhtes. Keskpika perioodi eelarve-eesmärkidega tagatakse riigi rahanduse usaldusväärsus või selle suunaline kiire areng ning jäetakse samal ajal eelarvesse manööverdamisruumi, võttes eelkõige arvesse riiklike investeeringute tegemise vajadust.

Sellest tulenevalt määratakse osalevate liikmesriikide ja ERM2-s osalevate liikmesriikide spetsiifilised keskpika perioodi eelarve-eesmärgid kindlaks vahemikus, mis ulatub -1 % SKPst tasakaalu või ülejäägini, võttes arvesse tsükliliselt korrigeeritud eelarveseisundit ning arvestamata ühekordseid ja ajutisi meetmeid.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgid vaadatakse läbi iga kolme aasta järel. Liikmesriigi keskpika perioodi eelarve-eesmärk võidakse täiendada läbi vaadata struktuurireformi rakendamise korral, mis mõjutab oluliselt riigi rahanduse usaldusväärsust.

Kohustus pidada kinni keskpika perioodi eelarve-eesmärgist lisatakse liikmesriikide keskpika perioodi eelarveraamistikku kooskõlas nõukogu 8. november 2011 direktiivi 2011/85/EL (liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta) IV peatükiga ⁽¹⁾.

▼ **B**

2. JAGU

STABIILUSPROGRAMMID*Artikkel 3*▼ **M2**

1. Iga osalev liikmesriik esitab nõukogule ja komisjonile ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaselt mitmepoolse järelevalve korrapäraseks teostamiseks vajaliku teabe stabiilsusprogrammis, mis on põhialuseks riigi rahanduse usaldusväärsusele, mis soodustab hindade stabiilsust, tugevat ja püsivat majanduskasvu ning töökohtade loomist.

▼ **B**

2. Stabiilsusprogramm sisaldab järgmist teavet:

⁽¹⁾ ELT L 306, 23.11.2011, lk 41.

▼ M2

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärk ja kava selle kohta, kui palju (% SKPst) kohandada valitsemissektori eelarve seisundit kõnealuse eesmärgi saavutamiseks; valitsemissektori võla määra eeldatav areng; valitsemissektori kulude kavandatud suurenemine, sh vastav assigneering kapitali kogumahutuse jaoks põhivarasse, pidades eelkõige silmas artikli 5 lõike 1 alusel kulude kasvu kindlaksmääramise tingimusi ja kriteeriume; valitsemissektori tulude kavandatud suurenemine juhul, kui poliitikat ei muudeta, ja kaalutusõiguse raames kavandatud tulumetmete kvantitatiivne hinnang;
- aa) teave aegumisega seotud bilansiväliste kohustuste kohta ja tingimuslike kohustuste kohta, nagu riigi tagatised, millel võib olla suur mõju valitsemissektori rahastamiskontodele;
- ab) teave stabiilsusprogrammi kooskõla kohta majanduspoliitika üldsunniste ja riikliku reformikavaga;
- b) majanduse eeldatava arengu põhiprognoosid ja stabiilsusprogrammi saavutamiseks olulised tähtsamad majanduslikud muutujad, nagu valitsemissektori investeerimiskulutused, SKP reaalkasv, tööhõive määr ja inflatsioon;
- c) programmi eesmärkide saavutamiseks võetud või kavandatud eelarveliste ja muude majanduspoliitiliste meetmete kvantitatiivne hinnang, mis hõlmab selliste oluliste struktuurireformide kulude ja tulude analüüsi, millega pikemas perspektiivis tagatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu;

▼ B

- d) analüüs sellest, kuidas muutused majanduse arengu põhiprognoosides mõjutaksid eelarve- ja võlaseisundit;

▼ M1

- e) kui see on asjakohane, põhjused, miks kaldutakse kõrvale eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks nõutud kohandamiskavast.

▼ M2

2a. Stabiilsusprogramm põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajanduse ja eelarveprognoose võrreldakse komisjoni kõige rohkem ajakohastatud prognoosidega ja vajaduse korral muude sõltumatute organite prognoosidega. Märkimisväärseid erinevusi valitud makromajandusliku stsenaariumi ja komisjoni prognoosi vahel selgitatakse ja põhjendatakse, eriti juhul, kui kolmandate isikute prognoosides pakutud määr või kasv erineb märgatavalt komisjoni prognoosides esitatud väärtustest.

Lõike 2 punktides a, aa, b, c ja d osutatud teabe täpne olemus määratakse kindlaks ühtlustatud raamistikus, mille kehtestab komisjon koos töös liikmesriikidega.

▼ M2

3. Teave valitsemissektori eelarvepositsiooni ja võla suhte arengu kohta, valitsemissektori kulude suurenemise kohta, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemise kohta juhul, kui poliitikat ei muudeta, kaalutlusõiguse raames kavandatud asjakohaselt kvantifitseeritud tulumetmete kohta ning lõike 2 punktides a ja b osutatud põhiliste majandusprognoside kohta esitatakse igal aastal ja see hõlmab eelmist, jooksvat ja vähemalt kolme järgmist aastat.

4. Kõik programmid sisaldavad teavet oma staatuse kohta siseriiklike menetluste raames, eelkõige kas programm on esitatud liikmesriigi parlamendile ja kas liikmesriigi parlamendil on olnud võimalus arutada nõukogu arvamust eelneva programmi kohta või vajaduse korral soovitud või hoiatust ja seda, kas parlament on programmi heaks kiitnud.

Artikkel 4

1. Stabiilsusprogramm esitatakse iga aasta aprillis, soovitatavalt aprilli keskpaigaks, ent hiljemalt 30. aprilliks.

2. Liikmesriigid avalikustavad oma stabiilsusprogrammi.

Artikkel 5

1. Komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal vaatab nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 121 kohase mitmepoolse järelevalve raames läbi asjaomase liikmesriigi poolt tema stabiilsusprogrammis esitatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgid ning hindab, kas programmi aluseks olevad majandusprognosid on realistlikud, kas eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks vastu võetud kohandamiskava on asjakohane, hinnates sealhulgas ka kaasnevat võla suhte arengut, ning kas kohandamiskava täitmiseks võetud või kavandatud meetmed on piisavad, et saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk ühe majandustsükli jooksul.

Hinnates keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskava, kaaluvad nõukogu ja komisjon, kas asjaomane liikmesriik püüab keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks vajalikku tsükliliselt kohandatud eelarvepositsiooni, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, igal aastal asjakohaselt parandada, seades sihtmärgiks 0,5 % SKPst. Nende liikmesriikide puhul, kelle võlg ületab 60 % SKPst või kelle võla teenindamise võime jätkusuutlikkus on selgelt ohus, uurivad nõukogu ja komisjon, kas tsükliliselt kohandatud eelarvepositsiooni, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, parandatakse igal aastal rohkem kui 0,5 % SKPst. Nõukogu ja komisjon võtavad arvesse seda, kas majanduse tõusu ajal tehakse suuremaid jõupingutusi kohandamiseks, samas kui majanduse languse ajal võivad jõupingutused olla väiksemad. Eelkõige võetakse arvesse tulude üle- ja alalaekumist.

▼ **M2**

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammude piisavust hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, analüüsides sealhulgas kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Selleks hindavad nõukogu ja komisjon, kas valitsemissektori kulude kasv (arvestades ka tulupoolel võetud või kavandatud meetmete mõju) vastab järgmistele tingimustele:

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud liikmesriikides ei ületa iga-aastane kulude kasv kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäära, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse kaalutusõiguse raames võetavate tulumeetmetega;
- b) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, jääb iga-aastane kulude kasvu määr alla kontrollväärtusena kasutatavale potentsiaalsele SKP keskpika perioodi kasvumääradele, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse kaalutusõiguse raames võetavate tulumeetmetega. See, kui palju peab valitsussektori kulude kasv olema väiksem kui kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär, kehtestatakse nii, et oleks tagatud vajalik kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas;
- c) liikmesriikides, kes ei ole veel saavutanud oma keskpika perioodi eelarve-eesmärki, korvatakse valitsemissektori kaalutusõiguse raames jäänud tulude vähendamine kas kulude vähendamisega või muude valitsemissektori tulude suurendamisega kaalutusõiguse raames või mõlema kõnealuse võimalusega.

Kogukulutustest jäetakse välja intressikulud, liidu programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult liidu fondide tuludest, ja kaalutusõigusevälised muudatused töötuskindlustushüvitiste kuludes.

Keskpika perioodi võrdlusnäitajat ületavat kulude kasvu ei käsitata sihtmärgi rikkumisena ulatuses, mil see korvatakse täielikult õigusaktiga ettenähtud tuludega.

Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär määratakse kindlaks tulevikuprognoside ja minevikuhinnangu alusel. Prognoose ajakohastatakse korrapäraselt. Komisjon avalikustab eelnimetatud prognooside arvutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava SKP potentsiaalse keskpika perioodi kasvu.

Nõukogu ja komisjon võtavad nende liikmesriikide puhul, kes ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärki saavutanud, selle saavutamise kohandamiskava kindlaksmääramisel ning nende liikmesriikide puhul, kes on kõnealuse eesmärgi juba saavutanud, sellest eesmärgist ajutise kõrvalekaldumise lubamisel, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru ning et eelarveseisund peaks ootuste kohaselt saavutama programmiperioodi jooksul uuesti kooskõla keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga, arvesse olulisi struktuurireforme, millega pikemas perspektiivis saavutatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu, ja millel on seetõttu tõendatav mõju riigi rahanduse pikaajalisele usaldusväärsusele.

▼ M2

Erilist tähelepanu pööratakse pensionireformidele, millega võetakse kasutusele mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensioni sammast. Kõnealuseid reforme ellu viiaval liikmesriikidel lubatakse kalduda kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks ettenähtud kohandamiskavast või keskpika perioodi eelarve-eesmärgist, kui kõrvalekalle kajastab reformist valitsemissektori eelarvepositsioonile tuleneva otsese lisamõju suurust, tingimusel et säilib kontrollväärtuse suhtes vajalik kindlusvaru.

Samuti kontrollivad nõukogu ja komisjon, kas stabiilsusprogramm hõlbustab püsiva ja reaalse vastastikuse lähenemise saavutamist euroalal, majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist ning kas asjaomase liikmesriigi majanduspoliitika on vastavuses liikmesriikide ja ELi majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega.

Liikmesriikidel võib lubada kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarveeesmärgi saavutamise kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda, kui kõrvalekaldumise põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majanduslik surutis euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.

2. Nõukogu ja komisjon kontrollivad stabiilsusprogrammi kõige rohkem kolme kuu jooksul pärast selle esitamist. Komisjoni soovitusel põhjal ning pärast majandus- ja rahanduskomiteega nõu pidamist võtab nõukogu vajaduse korral vastu arvamuse programmi kohta. Kui nõukogu otsustab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 121, et programmi eesmärged ja sisu tuleks karmistada, viidates konkreetselt keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavale, kutsub nõukogu oma arvamuses asjaomast liikmesriiki üles programmi kohandama.

Artikkel 6

1. Osana ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 3 kohasest mitme-poolsest järelevalvest jälgivad nõukogu ja komisjon stabiilsusprogrammide rakendamist osalevate liikmesriikide esitatud teabe ja komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal, tehes eelkõige kindlaks eelarveseisundi tegelikud või eeldatavad märkimisväärsed kõrvalekaldumised keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamiseks sobivast kohandamiskavast.

2. Kui tegemist on märkimisväärse kõrvalekaldega käesoleva määruse artikli 5 lõike 1 kolmandas lõigus nimetatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks vastuvõetud kohandamiskavast, esitab komisjon ülemäärase eelarvepuudujäägi vältimiseks asjaomasele liikmesriigile hoiatuse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4.

Nõukogu tutvub ühe kuu jooksul alates esimeses lõigus nimetatud hoiatuse vastuvõtmisest olukorraga ja võtab vastu soovitusel vajalike poliitika-meetmete võtmiseks, lähtudes komisjoni soovitusest, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4. Soovitusel seatakse kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Tähtaega lühendatakse kolmele kuule, kui komisjon leiab oma hoiatuses, et olukord on eriti tõsine ja nõuab kiiret tegutsemist. Nõukogu avalikustab komisjoni ettepaneku põhjal kõnealuse soovitusel.

▼ M2

Asjaomane liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul nõukogule aruande meetmete kohta, mis ta on võtnud vastuseks kõnealusele soovitusele.

Kui asjaomane liikmesriik ei võta sobivaid meetmeid teises lõigus osutatud nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul, soovib komisjon nõukogul viivitamata võtta kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul võtta vastu vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Kui nõukogu ei võta komisjoni soovitusel põhjal vastu otsust, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud, ja asjaomane liikmesriik ei võta endiselt asjakohaseid meetmeid, soovib komisjon pärast ühe kuu möödumist oma varasemast soovitusel võtta nõukogul vastu otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud lihthäälteenamusega soovitusel tagasi lükata. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul anda vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Neljandas ja viiendas lõigus osutatud nõuete täitmata jätmise üle otsustamisel hääletavad ainult need nõukogu liikmed, kes esindavad osalevaid liikmesriike, kusjuures nõukogu ei võta arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Nõukogu esitab Euroopa Ülemkogule sellekohaselt vastuvõetud otsuste kohta ametliku aruande.

3. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast kõrvalekaldumist hinnatakse üldise hindamise teel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsid kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulused, nagu on määratletud artikli 5 lõikes 1.

Selle hindamisel, kas kõrvalekaldumine on märkimisväärne, kasutatakse eelkõige järgmisi kriteeriume:

- a) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole saavutatud, struktuurse tasakaalu muutuse hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle moodustab vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või keskmiselt vähemalt 0,25 % SKPst kahel järjestikusel aastal;
- b) kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulude arengu hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle mõjutab valitsemis sektori eelarve seisundit vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või kumulatiivselt kahel järjestikusel aastal.

Kõrvalekaldumist kulude arengust ei käsitata märkimisväärseks, kui asjaomane liikmesriik on keskpika perioodi eelarve-eesmärgi ületanud, pidades silmas märkimisväärse tulude ülelaekumise võimalust, ning kui stabiilsusprogrammis esitatud eelarvekavadega ei seata ohtu kõnealuse eesmärgi saavutamist kogu programmiperioodi jooksul.

▼ M2

Samamoodi võib jätta kõrvalekalde arvesse võtmata, kui selle põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutus euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekalldumine ei ohusta riigi rahanduse usaldusväärsust keskpikas perspektiivis.

▼ B

3. JAGU

LÄHENEMISPROGRAMMID*Artikkel 7***▼ M2**

1. Iga mitteosalev liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaselt nõukogule ja komisjonile mitmepoolse järelevalve korrapäraseks teostamiseks vajaliku teabe lähenemisprogrammis, mis on põhialuseks riigi rahanduse usaldusväärsusele, mis soodustab hindade stabiilsust, tugevat ja püsivat majanduskasvu ning töökohtade loomist.

▼ B

2. Lähenemisprogrammis esitatakse järgmine teave, eelkõige lähene-misega seotud muutujate kohta:

▼ M2

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärk, kava selle kohta, kui palju (% SKPst) kohandada valitsemissektori eelarve seisundit kõnealuse eesmärgi saavutamiseks, valitsemissektori võla suhte eeldatav areng, valitsemissektori kulude kavandatud suurenemine, sh vastav assigneering kapitali kogumahutuse jaoks põhivarasse, pidades eelkõige silmas artikli 9 lõike 1 alusel kulude kasvu kindlaksmääramise tingimusi ja kriteeriume, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemine juhul, kui poliitikat ei muudeta, ja kavandatud suvakohaste tulumeetmete kvantitatiivne hinnang, rahapoliitilised keskpika perioodi eesmärgid, kõnealuste eesmärkide seos hindade ja vahetuskursi stabiilsusega ning püsiva vastastikuse lähenemise saavutamise-ga;
- aa) teave aegumisega seotud bilansiväliste kohustuste kohta ja tingimuslike kohustuste kohta, nagu riigi tagatised, millel võib olla suur mõju valitsemissektori kontodele;
- ab) teave lähenemisprogrammi kooskõla kohta majanduspoliitika üldsuuniste ja riikliku reformikavaga;
- b) majanduse eeldatava arengu põhiprognoosid ja lähenemisprogrammi saavutamiseks olulised tähtsamad majanduslikud muutujad, nagu valitsemissektori investeerimiskulutused, SKP reaalkasv, tööhõive määr ja inflatsioon;

▼ M2

- c) programmi eesmärkide saavutamiseks võetud või kavandatud eelarveliste ja muude majanduspoliitiliste meetmete kvantitatiivne hinnang, mis hõlmab selliste oluliste struktuurireformide kulude ja tulude analüüsi, millega pikemas perspektiivis tagatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu;

▼ B

- d) analüüs sellest, kuidas muutused majanduse arengu põhiprognoosides mõjutaksid eelarve- ja võlaseisundit;

▼ M1

- e) kui see on asjakohane, põhjused, miks kaldutakse kõrvale eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks nõutud kohandamiskavast.

▼ M2

2a. Lähenemisprogramm põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajandus- ja eelarveprognoose võrreldakse komisjoni kõige rohkem ajakohastatud prognoosidega ja vajaduse korral muude sõltumatute organite prognoosidega. Märkimisväärseid erinevusi valitud makromajandusliku stsenaariumi ja komisjoni prognoosi vahel selgitatakse põhjendusega, eriti juhul, kui kolmandate isikute prognoosides pakutud määr või kasv erineb märgatavalt komisjoni prognoosides esitatud väärtustest.

Lõike 2 punktides a, aa, b, c ja d osutatud teabe täpne sisu määratakse kindlaks ühtlustatud raamistikus, mille kehtestab komisjon koostöös liikmesriikidega.

3. Teave valitsemissektori eelarve seisundi ja võla suhte arengu kohta, valitsemissektori kulude suurenemise kohta, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemise kohta juhul, kui poliitikat ei muudeta, kaalutlusõiguse raames kavandatud tulumeetmete kohta (arvandmetena) ning lõike 2 punktides a ja b osutatud põhiliste majandusprognooside kohta esitatakse igal aastal ja see hõlmab eelmist, jooksvat ja vähemalt kolme järgmist aastat.

4. Iga programm sisaldab teavet selle kohta, millised siseriikliku menetluse staadiumid see on läbinud, eelkõige kas programm on esitatud liikmesriigi parlamendile ja kas liikmesriigi parlamendil on olnud võimalus arutada nõukogu arvamust eelneva programmi kohta või vajaduse korral soovitusi või hoiatusi ja seda, kas parlament on programmi heaks kiitnud.

Artikkel 8

1. Lähenemisprogramm esitatakse iga aasta aprillis, soovitatavalt aprilli keskpaigaks, ent hiljemalt 30. aprilliks.

2. Liikmesriigid avalikustavad oma lähenemisprogrammi.

▼ M2*Artikkel 9*

1. Komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal vaatab nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 121 kohase mitmepoolse järelevalve raames läbi asjaomase liikmesriigi poolt tema lähenemisprogrammis esitatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgid ning hindab, kas programmi aluseks olevad majandusprognosid on realistlikud, kas kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks on asjakohane, hinnates sealhulgas ka kaasnevat võla suhte arengut, ning kas kohandamiskava täitmiseks võetud või kavandatud meetmed on piisavad selleks, et majandustsükli jooksul saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk ja püsiv vastastikune lähenemine.

Hinnates kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks, võtavad nõukogu ja komisjon arvesse, kas majanduskasvu ajal tehakse suuremaid jõupingutusi kohandamiseks, samas kui majanduslanguse ajal võivad jõupingutused olla väiksemad. Eelkõige võetakse arvesse tulude üle- ja alalaekumist. Nende liikmesriikide puhul, kelle võla suhe SKPsse ületab 60 % või keda ohustavad märkimisväärsed riskid seoses koguvõla jätkusuutlikkusega, uurivad nõukogu ja komisjon, kas tsükliliselt kohandatud eelarveseisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, parandatakse igal aastal rohkem kui 0,5 % SKPst. ERM2-s osalevate liikmesriikide puhul uurivad nõukogu ja komisjon, kas asjaomane liikmesriik püüab igal aastal vajalikul määral parandada oma keskpika eesmärgi saavutamiseks vajalikku tsükliliselt kohandatud eelarveseisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, seades sihtmärgiks 0,5 % SKPst.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammude piisavust hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsides kaalutusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Selleks hindavad nõukogu ja komisjon, kas valitsemissektori kulude kasv, arvestades ka tulupoolel võetud või kavandatud meetmete mõju, on kooskõlas järgmistele tingimustega:

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud liikmesriikides ei ületa iga-aastane kulude kasv kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset SKP keskpika perioodi kasvumäära, v.a juhul, kui ülemäärane kulude kasv korvatakse kaalutusõiguse raames tuludega;
- b) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, jääb iga-aastane kulude kasvu määr alla kontrollväärtusena kasutatavale potentsiaalsele SKP keskpika perioodi kasvumääradele, v.a juhul, kui ülemäärane kulude kasv korvatakse kaalutusõiguse raames tuludega. See, kui palju peab valitsemissektori kulude kasv olema väiksem kui kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär, kehtestatakse nii, et oleks tagatud vajalik kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas;
- c) liikmesriikides, kes ei ole veel saavutatud oma keskpika perioodi eelarve-eesmärki, korvatakse valitsemissektori tulude vähendamine kaalutusõiguse raames kas kulude vähendamisega või valitsemissektori kaalutusõiguse raamesse jäävate tulude suurendamisega või mõlema kõnealuse võimalusega.

▼ M2

Kogukulutustest jäetakse välja intressikulud, liidu programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult liidu fondide tuludest, ja kaalutlusõigusevälised muudatused töötuskindlustushüvitiste kuludes.

Keskpika perioodi võrdlusnäitajat ületavat kulude kasvu ei käsitata sihtmärgi rikkumisena ulatuses, mil see korvatakse täielikult õigusaktiga nõutavate tuludega.

Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär määratakse kindlaks tulevikuprognoside ja minevikuhinnangu alusel. Prognoose ajakohastatakse korrapäraselt. Komisjon avalikustab eelnimetatud prognooside arutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava SKP potentsiaalse keskpika perioodi kasvumäära.

Nõukogu ja komisjon võtavad nende liikmesriikide puhul, kes ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud, selle saavutamise kohandamiskava kindlaksmääramisel, ning nende liikmesriikide puhul, kes on kõnealuse eesmärgi juba saavutanud, sellest eesmärgist ajutise kõrvalekaldumise lubamisel, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru ning et eelarveseisund peaks ootuste kohaselt saavutama programmiperioodi jooksul uuesti kooskõla keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga, arvesse olulisi struktuurireforme, millega pikemas perspektiivis saavutatakse otsene positiivne mõju eelarvele, sealhulgas potentsiaalse püsiva majanduskasvu suurendamise kaudu, ja millel on seetõttu tõendatav mõju riigi rahanduse pikaajalisele usaldusväärsusele.

Erilist tähelepanu pööratakse pensionireformidele, millega võetakse kasutusele mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensioni sammast. Kõnealuseid reforme ellu viivatel liikmesriikidel lubatakse kalduda kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks ettenähtud kohandamiskavast või keskpika perioodi eelarve-eesmärgist, kui kõrvalekalle kajastab reformist valitsemissektori eelarvepositsioonile tuleneva otsese lisamõju suurust, tingimusel et säilib kontrollväärtuse suhtes vajalik kindlusvaru.

Samuti kontrollivad nõukogu ja komisjon, kas lähenemisprogrammi sisu hõlbustab püsiva ja reaalse lähenemise saavutamist, majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist ning kas asjaomase liikmesriigi majanduspoliitika on vastavuses liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega. Samuti kontrollib nõukogu ERM2-s osalevate liikmesriikide puhul, kas lähenemisprogrammiga tagatakse tõrgeteta osalemine kõnealuses mehhanismis.

▼ **M2**

Liikmesriikidel võib lubada kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarveeesmärgi saavutamise kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda, kui kõrvalekaldumise põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või selle põhjustab tõsine majanduslik surutis euroalal või kogu liidus, eeldusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.

2. Nõukogu ja komisjon kontrollivad lähenemisprogrammi kõige rohkem kolme kuu jooksul pärast selle esitamist. Komisjoni soovitusel põhjal ning pärast majandus- ja rahanduskomiteega nõu pidamist võtab nõukogu vajaduse korral programmi kohta vastu arvamuse. Kui nõukogu otsustab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 121, et programmi eesmärgid ja sisu tuleks karmistada, viidates konkreetselt keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavale, kutsus nõukogu oma arvamuses asjaomast liikmesriiki üles programmi kohandama.

Artikkel 10

1. Osana ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 3 kohasest mitme-poolsest järelevalvest jälgivad nõukogu ja komisjon lähenemisprogram- mide rakendamist nende liikmesriikide esitatud teabe põhjal, kelle suhtes on tehtud erand, samuti komisjoni ning majandus- ja rahandus- komitee hinnangute põhjal, tehes eelkõige kindlaks eelarveseisundi tege- likud või eeldatavad märkimisväärsed kõrvalekalded keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või sellele suunatud asjakohasest kohandamiskavast.

Lisaks jälgivad nõukogu ja komisjon lähenemisprogrammi eesmärgi silmas pidades mitteosalevate liikmesriikide majanduspoliitikat, et tagada nende majanduspoliitika orienteeritus stabiilsusele ning vältida reaalse vahetuskursi moonutusi ja nominaalse vahetuskursi ülemäära- st kõikumist.

2. Kui tegemist on märkimisväärse kõrvalekaldega käesoleva määruse artikli 9 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarveeesmärgi saavutamise kohandamiskavast, esitab komisjon ülemäärase puudujäägi vältimiseks asjaomasele liikmesriigile hoiatuse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 4.

Nõukogu tutvub ühe kuu jooksul alates esimeses lõigus nimetatud hoiatuse vastuvõtmisest olukorraga ja annab soovitusel vajalike poliitika- meetmete võtmiseks, lähtudes komisjoni soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4. Soovitusel seatakse kõrvalekal- dega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Tähtaega lühendatakse kolmele kuule, kui komisjon leiab oma hoiatuses, et olukord on eriti tõsine ja nõuab kiiret tegutsemist. Nõukogu avalikustab komisjoni ettepaneku põhjal kõnealuse soovitusel.

Asjaomane liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul nõukogule aruande meetmete kohta, mis ta on võtnud vastuseks kõnealusele soovitusel.

▼ M2

Kui asjaomane liikmesriik ei võta sobivaid meetmeid teise lõigu alusel nõukogu soovitusel seatud tähtaja jooksul, soovib komisjon viivitamatult teha nõukogul kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul anda vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Kui nõukogu ei tee komisjoni soovitusel põhjal otsust, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud, ja asjaomane liikmesriik ei võta endiselt sobivaid meetmeid, soovib komisjon pärast ühe kuu möödumist oma varasemast soovitusel teha nõukogul otsuse, millega tuvastatakse, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, otsustanud lihthäälteenamusega soovitusel tagasi lükata. Samal ajal võib komisjon soovitada nõukogul anda vajalikke poliitikameetmeid käsitleva läbivaadatud soovitusel, mis põhineb ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikel 4.

Neljandas ja viiendas lõigus osutatud nõuete täitmata jätmise üle otsustamisel ei võta nõukogu arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Nõukogu esitab Euroopa Ülemkogule tehtud otsuste kohta ametliku aruande.

3. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamiseks sobivast kohandamiskavast kõrvalekaldumist hinnatakse üldise hindamise raames, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsid kaalutlusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid, nagu on määratletud artikli 9 lõikes 1.

Selle hindamisel, kas kõrvalekaldumine on märkimisväärne, kasutatakse eelkõige järgmisi kriteeriume:

- a) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärgi ei ole saavutatud, struktuurse tasakaalu muutuse hindamisel asjaolu, kas kõrvalekaldumine moodustab vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või keskmiselt vähemalt 0,25 % SKPst kahel järjestikusel aastal;
- b) kaalutlusõiguse raames võetud tulumeetmetega tasakaalustamata kulude arengu hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle mõjutab valitsemissektori eelarvepositsiooni vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või kumulatiivselt kahel järjestikusel aastal.

Kõrvalekaldumist kulude arengu osas ei käsitata märkimisväärseks, kui asjaomane liikmesriik on keskpika perioodi eelarve-eesmärgi ületanud, pidades silmas märkimisväärse tulude ülelaekumise võimalust, ning kui lähenemisprogrammis esitatud eelarvekavadega ei seata ohtu kõnealuse eesmärgi saavutamist kogu programmiperioodi jooksul.

▼M2

Samuti võib jätta kõrvalekalde arvesse võtmata, kui selle põhjustab väljaspool asjaomase liikmesriigi kontrolli olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutus euroalal või kogu liidus, tingimusel et selline kõrvalekaldu mine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.

3 A JAGU

STATISTILISE SÕLTUMATUSE PÕHIMÕTE

Artikkel 10a

Tagamaks, et mitmepoolne järelevalve põhineb usaldusväärset ja sõltumatul statistikal, tagavad liikmesriigid siseriiklike statistikaasutuste ametialase sõltumatuse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta)⁽¹⁾ sätestatud Euroopa statistika tegevusjuhisega. See eeldab vähemalt järgmist:

- a) läbipaistvad töölevõtmise ja töölt vabastamise protsessid, mis peavad põhinema ainult kutsealastel kriteeriumidel;
- b) eelarveassigneeringud, mis tuleb teha igal aastal või mitmeaastasuse põhimõttel;
- c) olulise statistilise teabe avaldamise kuupäev, mis tuleb kindlaks määrata märkimisväärselt varem.

▼B

4. JAGU

ÜHISÄTTED

▼M2*Artikkel -11*

1. Komisjon tagab liikmesriikide asjakohaste ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Selleks teeb komisjon eelkõige kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi majanduslikku olukorda ning teha kindlaks käesoleva määruse eesmärkide täitmisega seotud riskid või raskused.

2. Komisjon võib teha tõhustatud kontrollkäike liikmesriikidesse, kellele on antud soovitusi vastavalt artikli 6 lõikele 2 või artikli 10 lõikele 2. Asjaomased liikmesriigid esitavad kogu vajaliku teabe kontrollkäigu ettevalmistamiseks ja läbiviimiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik on osalev liikmesriik või kes osaleb ERM2-s, võib komisjon vajaduse korral kutsuda järelevalve eesmärgil tehtavates kontrollkäikudes osalema Euroopa Keskpannga esindajaid.

⁽¹⁾ ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

▼ **M2**

4. Komisjon esitab nõukogule aruande lõikes 2 osutatud kontrollkäigu tulemuste kohta ja võib otsustada oma tähelepanekud avalikustada.

5. Lõikes 2 osutatud kontrollkäikude korraldamisel edastab komisjon oma esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile selgituste andmiseks.

▼ **B***Artikkel 11*

Osana käesolevas määruses kirjeldatud mitmepoolsest järelevalvest annab nõukogu ► **M2** artikli 121 ◀ lõikes 3 kirjeldatud üldhinnangu.

Artikkel 12

Kooskõlas ► **M2** artikli 121 ◀ lõike 4 teise lõiguga esitavad nõukogu eesistuja ja komisjon oma aruandes Euroopa Parlamendile käesoleva määruse kohaselt teostatud mitmepoolse järelevalve tulemused.

▼ **M2***Artikkel 12a*

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta 14. detsember 2014 ja seejärel iga viie aasta tagant.

Aruandes hinnatakse muu hulgas:

- a) käesoleva määruse tõhusust, eelkõige seda, kas otsustamisprotsessi käsitlevad sätted on osutunud piisavalt töökindlaks;
- b) edusamme majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandustulemuste püsiva vastastikuse lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

2. Vajaduse korral lisatakse kõnealusele aruandele ettepanek käesoleva määruse, kaasa arvatud otsustamismenetluse, muutmiseks.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

▼ **B***Artikkel 13*

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 1998.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.